

IN BITVM

NOBILIS ET MAGNIFICI VI-
RI, D. GEORGII SIGISMVNDI SELDII,
IVRIVM DOCTORIS, ET SACRAE ROM. CAES.

Maiestatis intimi Consiliarij, &c. Epicediũ,
ad fratrem eius Vterinum, Clarissimum
Virum, D. Ioannem Hegenmillerum.

V. I. Doctorem, & Camerae Im-
perialis Assessorem, per M. Ioan-
nem Sprengium Augusta-
num, officij, & grati
animi ergò con-
scriptum.

VIENNÆ AVSTRIÆ EXCV-

debat Michaël Zimmerman.

Anno M D LXV.

IN OBITVM NOBILIS ET
MAGNIFICI VIRI, D. GEORGII SI-
gismundi Seldij, Iurium Doctoris, & Sacrae
Rom: Cæs: Maiestatis intimi Consiliarij, &c.
Epicedium, ad fratrem eius Vterinum, Claris-
simum Virum D. Ioannem Hegenmillerum.

V. I. Doctorem, & Camerae Imperialis
Assessorem, per M. Ioannem Spre-
gium Augustanum, officij,
& grati animi ergò
conscriptum.

*H*eu quàm fortuito pereunt mortalia casu,
Quàm ciò res nostras alta ruina trahit?
*H*eu quàm vita fugax, fragiliq; similima vitro est,
Illisum leniter, quod supereſſe nequit?
*C*eu roſa purpureis ornata coloribus agro
Emicat, & ſummo mane, decora nitet,

A ij

Vespe-

Vespere sed solis calido marcescit ab igne,
Ipse & paruo tempore splendor abit:
Haud secus una dies nostros furatur honores,
Una dies vita commoda cuncta rapit,
Momentoq; breui vanissima gloria Mundi
Cessat, & in ventos debilitata redit,
Orbe sub hoc nemo scruissima spicula Mortis
Effugit, in cunctos nam sua tela iacit,
Non genus, aut formam curat, non respicit annos,
Sub necis Imperio militat omnis homo.
Certa quidem mors est, sed nil incertius hora,
Qua nos ceu Messor gramina falce, secat.
Non parcat doctis, aut quauis arte peritis,
Omnibus est unum quod gradiuntur, iter.
Insuper, ut tellus spinas, & plurima nutrit
Semina, quæ vitæ noxia damna ferunt,
Econtra fruges plerunq; recusat amenas
Reddere, quæ multum commoditatis habent:

Sic

Sic etiam nostro pauci nascuntur in Orbem

*Tempore, qui factis nomina celsa gerant,
Qui sibi non tantum vivant, sed publica curent*

*Munera, qui patriæ consuluisse queant,
Et multis quorum præclara scientia prosit,
Ex istis paucos hic reperire datur.*

*At homines nauci latè dominantur, eorum
Cernitur in terris haud numeranda cohors.*

Ingenio stolidos, quos nulla peritiâ rerum

Informat, longo tempore Mundus alit,

istorumq; dies multos tenduntur in annos,

*Qui verò solers mentis acumen habent,
Et possunt alios tenebrosa nocte vagantes,*

Ad rectam lucis ceu revocare viam,

Longius his vita producere stamina, fatum

Invidet, hos mortis vis truculenta rapit:

SIC etiam toto nuper spectabilis Orbe,

SELDIUS ad calæ regna reflexit iter.

A ij

Nomen

*Nomen id excelsum cui non peruenit ad aures?
Vir fuit ingenio nobilis, arte valens,
Cæsaris Orator summus, quo consule mirum
Hactenus Imperij floruit omne decus.
Dulcis mellifluis cui sermo profectus ab ore
Semper in arcano pectore natus erat.
Romanos latè fines prudentia rexit
Filius, in toto lumen is orbe fuit.
Quantos sustinuit sedato corde labores,
Quam vigili quoduis mente subiuit onus?
Perplexas aptè potuit discernere causas,
Et studuit lites composuisse rudes,
Omnibus ex aquo non inseruire grauatim,
Suppressis sed opem ferre paratus erat,
Filius integritas ad splendida tollitur astra
Laudibus, aeterno tempore viua manens.
Plura quid enarrem? virtus eluxit in ipso
Omnis, ut è speculo forma venusta niter.*

Huma.

*Humanum sese cunctis prestare solebat,
Nec fastus mentem sollicitabat iners.
Nam nihil est magnum, quod idem placabile non sit,
Et Mansuetudo grandia corda decet.
Quis dignè poterit summas expromere laudes,
Vita quibus S E L D I condecorata fuit?
Mens cupit Herois celeberrima dona referre,
Sed velut infanti vox mihi verba negat,
Sermonem virtus, ars, & sapientia vincit,
Quæ venit in tanto conspicienda viro:
Jam verò casum mortis superavit acerbum,
Jam fruitur requie mens sine fine sua:
Ipsum tota quidem Germania plangit ademptum,
Luctus in Austriacis surgit ubiq; plagis.
Ceu mater proprios deslet sua pignora natos,
Exprimit & lacrymas nocte dicq; pias:
Patria sic misero gemitus plangore Vienna
Edit, & assiduus fletibus ora rigat.*

Maximus

*Maximus ipse Virum, diuino numine Caesar
Luget, & infando corda dolore grauat.
Vxor at inprimis tristi circumdata vultu,
Coniugis ex animo funera mœsta dolet.
Tu quoq; discessu fratris Clarissime Doctor,
Ingemis, & meritò te fera fata mouent.
Sed pia sustentet quoq; consolatio mentem,
Anxia ne luctus pectora rodant Atrox:
Vnde grauis sit mors, & cur? Ecclesia nouit,
In sanctos prorsus nil ea iuris habet.
Felix, in Domino vitam quicunq; relinquit,
Corporis & clauso carcere liber abit.
SELDIVS æthereæ cum sanctis degit in aula,
Filius & mundo fama superstes erit,
Consuetudo donec voluuntur sidera cursu,
Heròum quoniam non aboletur honos,
Sed magis illorum post mortem gloria serpit,
Nomen & ad cœli templa suprema volat.*

Exigua

*Exigua corpus recubat telluris in urna-
Sed mens angelicos inspicit usq; choros.
Nanq; tabernaculum tenui de pulvere cretum,
In cineres, fato sic statuente, redit,
Ossa tamen gelidis modò commendata sepulchris,
Prodibunt certa pòst redituua die.
Cum solio Christus Iudex residebit in alto,
Et sua pro factis premia cuiq; dabit,
SELDIVS aeternum tunc repportare Coronam,
Dignus erit, nec non luce perenne frui.
Ergò tuos, oro, Doctor Celeberrime luctus
Abijce, nam fatum quis remouere potest?
Stat finita Dei, nec deuotanda voluntas,
Omnibus, in terra uiuit ut exul homo,
Nemo sibi debet proprias hîc figere sedes,
Est in sublimi patria nostra loco.
Sed mihi, ne videar fando transcendere metam,
Nunc finem scriptis imposuisse placet.*

Tu,

*Tu, quæ Melpomene dictavit vilia raptim,
Carmina, consulto Doctor Amante boni:
Non opus, at grata spectes penetralia mentis,
Nam certè meritis debeo multa tuis,
Atq; tuæ fidei me totum tradere fas est,
In Christo longos vive, valeq; dies.*

T. E.

Deditiss:

*M. Joannes Spreng
Augustanus Ec.*